

sikkert ingen bedre end han kunne have imødegaaet adskillige af de Betragtninger, som hans ærede Sidemand (Dalsgaard) har fremsat til Fordel for et af ham selv stillet Ændringsforslag. Jeg skal med Hensyn til de stillede Ændringsforslag ikke gøre nogen Bemærkninger om Udvalgets Ændringsforslag, som jeg alle kan tiltræde, men derimod maa jeg kort gennemgaa de andre Ændringsforslag. Ændringsforslaget under Nr. 1, hvortil slutter sig Ændringsforslaget under Nr. 13, som gaar ud paa at undtage fra Erhvervsbeskatningen alle de nye Personer, som det netop er Hensigten at inddrage, kan jeg selvfølgelig ikke tiltræde. Jeg maa stærkest fraraade det Ændringsforslag, som gaar ud paa at undtage alle de nye Personer. Men Ændringsforslag under Nr. 3, som gaar ud paa at undtage Bestyrelsesmedlemmer o. s. v., maa jeg ogsaa meget fraraade vedtaget, thi alle de Personer, som er nævnte i Lovforslagets § 1, er Personer, som oppebærer deres Erhvervsindtægt i en Kommune, som bærer denne Erhvervsindtægt med sig over i en anden Kommune — og dette sker meget hyppigt, og det er dette Forhold, man særlig tager Sigte paa —, hvor de tager Bopæl i den specielle Hensigt at skaffe den saaledes i den første Kommune oppebaarne Indtægt lempeligere Vilkaar i den anden, og dette gælder saamænd ikke mindst de Erhvervsindtægter, som er Bierhvervsindtægter. Lovforslaget vilde blive overmaade meget forringet i Henseende til at modvirke Skattely-Tendenserne, hvis man vedtog det Ændringsforslag, som er stillet under Nr. 3.

Under Nr. 5 er af et Flertal stillet Ændringsforslag om at forhøje det Beløb, der som Mindstebeløb bliver Genstand for mellemkommunal Erhvervsbeskatning, fra 2,500 Kr. til 3,500 Kr. Et saadant Forslag kan jeg tiltræde, jeg kan tiltræde det ud fra den Forudsætning, at der her er Tale om en midlertidig Skattelov, en midlertidig Ændring i den mellemkommunale Skattelov, som skal gælde i 2 Aar, hvor det økonomiske Niveau er rykket ud af sit Plan, og hvor der følgelig kan være Grund til at forhøje det oprindelig foreslaaede Beløb til det, her er foreslaaet: 3,500 Kr. Derimod vil det at gøre Forskel paa dem, der bor i Hovedstaden og paa Frederiksberg, og dem, der bor andre Steder, have samme Tendens, nemlig at opretholde og beskytte som Skattely visse Kommuner, der ligger uden om Hovedstaden og Frederiksberg, og det synes mig at være urigtigt. Naar jeg hørte det ærede 3die Medlem for 2den Kreds

(Godskesen) saa udmærket og veltalende begrundede sit Ændringsforslag under Nr. 8, som gik ud paa at give Frederiksberg Lejlighed til at beskattes ogsaa de højeste Indtægter for derigennem at opnaa en Lighed mellem to Nabokommuner, ser jeg ikke ret Sammenhængen mellem denne Holdning og den Tilbøjelighed, der er til i andre Nabokommuner at beskytte Muligheden for at have en lavere Skattesats end i Hovedstaden. Jeg maa derfor fraraade dette Ændringsforslag.

Ændringsforslag Nr. 2, som gaar ud paa at indføre et særligt og højere Mindstebeløb som Genstand for den mellemkommunale Erhvervsbeskatning, gældende for Hovedstaden og Frederiksberg, maa jeg i denne Forbindelse, idet jeg berører det af det ærede Medlem under Nr. 8 stillede Ændringsforslag, sige, at til det har jeg gerne givet min Tilslutning, fordi det utvivlsomt ikke er rigtigt, at Frederiksberg savner Myndighed til at beskattes de højeste Indtægter med samme Procent som København.

Under Nr. 6 er der af to ærede Medlemmer stillet et Ændringsforslag, som gaar ud paa, at København og Frederiksberg skal kunne beskattes Erhvervsindtægter med den Procent, hvormed en til Erhvervsindtægten svarende Skatteindtægt beskattes i Henhold til Københavns Rateskala og den dertil svarende Skattevedtægt for Frederiksberg. De ærede Medlemmer vil herigennem tilvejebringe en Ret for Hovedstaden til Beskatning af Erhvervsindtægterne, som skulde være lige med den Ret, andre Kommuner faar, og for denne Tanke kan jeg ikke andet end have fuld Sympati. Det er rigtigt, at København og Frederiksberg burde have samme Ret til at beskattes disse Erhvervsindtægter som andre Kommuner og derved opnaa lignende Fordele af Loven. Naar jeg imidlertid ikke traadte stærkere ind for den Ændring, det ærede Medlem har foreslaaet, end til at udtrykke almindelig Sympati for Tanken, er det, fordi dette Lovforslag, som bekendt, har Vanskeligheder nok at overvinde; det ærede Medlem vil jo ogsaa under Udvalgsbehandlingen have mærket de Vanskeligheder, der rejste sig overfor denne Plan. Det er muligt, at det Forsøg paa at bringe Loven det Skridt videre fremad, som det ærede Medlem der har tænkt sig, vilde støde paa saa stor Modstand, at det vilde bringe det hele til at gaa i Staa. Det er af denne Grund, jeg ikke har ment at kunne træde stærkere ind for denne Tanke, men at maatte overlade den til videre Behandling her paa